

שבת ח' חשוון התשפ"ה

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:28	17:18	17:55
16:26	17:16	17:50
16:26	17:16	17:50
16:28	17:18	17:54

י-ם
ת"א
חיפה
ב"ש

כל הזכויות שמורות

הרבית זארה

פרשת לך לך

המאור שבתורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יעב דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

קרוב-רחוק
נכנס הרה"ק רבי יעקב דוד מאמשינוב זיע"א לגביר אחד ובקשו שיתמוך בקרובו העני. הלה ניסה להתחמק וטען שאדם זה הוא קרוב-רחוק לו, וכמעט שאיננו מכירו. שאלו הרבי: **"האם אתה מתפלל כל יום?"** "בודאי", ענה הגביר, כמעט נעלב. וכי חושדים בו שאינו מתפלל?
"אם כן" שאל הרבי, "כיצד פותחת הברכה הראשונה בשמונה עשרה?" והגביר ציטט: "אלקי אברהם, אלקי יצחק, ואלקי יעקב..." "ומי היו?" הוסיף הרבי לשאול. "האבות", היתה התשובה. "וכמה זמן חלף מאז חיו?" לא הרפה הרבי. והגביר ענה: "כמה אלפי שנים".
"אכן", הסכים הרבי, "ולמרות זאת, אתה מזכיר אותם שלוש פעמים ביום, ו**בנוכח קרובים-רחוקים** אלה רצונך להוושע. וכאשר אני בא אליך לבקש שתעזור לקרוב משפחתך החי וקיים בדורך, הנך מביט עליו כרחוק?!"

הכלגתו של דיין... שתי נשים ורוכלות בשוק, התייצבו לפני רבי ברוך מרדכי מבוברויסק זצ"ל לדין תורה.
שמע רבי מרדכי את טענותיהן ופסק לטובת אחת מהן. האשה שהווייבה בדין כעסה והחלה להטיח בו **דברי זלזול** וקללות. כאשר שמעה הרבנית את צרור הקללות פנתה אל בעלה ושאלה: "מדוע אינך מגרש את המרשעת מן הבית?" חייך רבי ברוך והשיב לה: "אל תרשמי מדבריה, היא אומרת זאת רק כלפי חוץ, אין היא מתכוונת לכך ברצינות...". שמעה הרוכלת את הדברים, **התקצפה עוד יותר** והגבירה את שטף הקללות. פנה אליה רבי ברוך מרדכי ואמר: "אמרי נא, האם את חפצה שיהיו לך **בנים כמוני?**"
"הוי, הלואי, מי יתן!" השיבה האשה.
חייך הרב לעבר הרבנית ואמר: "נכשיו את רואה שהיא איננה מתכוונת לכך ברצינות...".

סיום השי"ס בגיל שנים עשרה ניכנס יהודי עם בנו בן השמונה אל הרה"ק מקלויזנבורג זיע"א. שאל הרבי את הילד: "אמור לי, האם אתה יודע ששה סדרי משנה בעל פה?" הילד נבוך ולא השיב דבר. אמר לו הרבי: "כשהייתי בגילך **כבר הייתי בקי בעל פה** בששה סדרי משנה". נענה אבי הילד ואמר: "אני מקוה שהוא ידע ששה סדרי משנה בעל פה **בגיל שני ידע** רבנו את כל השי"ס". חייך הרבי ואמר: "אני מסכים לעסקה. דע לך, **שבהייתי בן שנים עשרה** סיימתי את השי"ס לראשונה...".

כעץ בודד שה רבי שמחה בונם בשיסחה: -הבט על העולם ותראה אותו כיער של עצים, והאדם כמוהו כעץ, מבודד בתוך היער. וחושב שאין לו להקב"ה בעולמו אלא אותו בלבד.

לע"נ רחל (רשל) אלבו בת קלרה זאליהו

שאל פעם רבי אליהו לופיאן:
במה גדול הוא האדם שיש לו כח ה"בחירה". אם לעשות מה שהוא רוצה, **גם הבהמה** עושה מה שהיא רוצה?! והשיב: בכוחו של האדם לבחור לעשות נגד רצונו. ובזה גדול כוחו מן הבהמה.

רבי-נחלי מרובשיין - נע ונד אני, ימים ויליות רודף אחרי פרנסתי ואינני משיגה, כלום לפחות אשיג את עולם הבא?
-והרי הדברים קל וחומר- ענה ואמר רבי נפתלי. -כאן, כשאתה רץ ועמל, עושה לילות כימים אינך משיג מאומה, שם, כשתשכב כבול בקברך, איך תוכל להשיג?

כדאי לערוך סיפר תלמיד חכם אחד, כי בשנת זקנתו של הגאון רבי יחזקאל סרנא זצ"ל ראש ישיבת חברון פגש את הרב מהלך באטיות, נשען על משענתו, בשעת ערב מאוחרת, וצועד לכוון בית הכנסת "זכרון משה" לתפילת ערבית. **נכמרו רחמי** של אותו יהודי על ראש הישיבה ההולך בשארית כוחותיו ואמר: "ספק אם ימצא הרב מנין בשעה זו".
השיב הרב: "**גם בשביל ספק** כדאי לטרוח". הוסיף אותו תלמיד חכם: "מאז, בכל פעם שקשה לי לבוא לבית הכנסת לתפילה, אני רואה **לנגד עיני** את רבי יחזקאל גורר את רגליו במעלה הרחוב, כשהוא מנסה להשיג מנין, גם אם הסיכוי לכך נתון בספק...".

פקודה לפורענות
חי לו דב ביער בשלוה, יום אחד נודע הדבר לצידי שבכפר הסמוך, והחליט לצוד את הדב, כדי שיוכל למכור את עורו בכסף רב. לפני צאתו לצייד נכנס הצייד לפונדק, שתה יין והבטיח לבעל הפונדק, שישלם לו כאשר ימכור את עורו של הדב. אחר כך יצא ליער, ארב לדב, אך לא הצליח.
למחרת נכנס שוב לפונדק, שתה, בהבטיחו לבעל הפונדק כי ישלם את חובו לאחר מכירת העור, ושוב יצא אל היער. הפעם הלך אחריו בעל הפונדק, לראות אם הלה מקיים את הבטחתו. לפתע התקרב הדב לצייד, והוא נבהל מאוד.
נפל על הארץ ועשה עצמו כמת. ניגש הדב, גחן אליו, רחרח ואחר פנה לדרוכו. כשנעלם, שאל בעל הפונדק את הצייד: מה ספר לך הדב? ענה הצייד: הוא לחש לי, שמהיום והלאה **לא אשתה** על חשבון העור שעדיין איננו שלי...
לעתים אנו מתכננים תכניות "בונים בנינים" באויר. נשקול בשכלנו- האם יש בסיס גיוני לכל זה? ואולי אנו "שותים" על חשבון עור הדב- שעדיין אינו שלנו! (העורך)

לכל אחד יש עין דעה ועין טובה, השאלה היא באיזה עין הוא בוחר להסתכל על העולם

גאוות הנער העני פגש
 הרבי ר' זוסיה בנער יהודי,
 לבוש קרעים, שאלו: **האינד**
מתקנא בנערי הגויים הלבושים
 הדר!?!
 חס וחלילה- ענה הנער. **הלא**
אני יהודי... נשא רבי זוסיא
 עיניו לשמים ואמר: -רבונו של
 עולם! היש כעמך ישראל...?!

כשרוצה לילך לביהמ"ד או
 לדבר מצוה מזהירו **יצר הרע**
 מפני הצנה ומנעו מלילך
 למקוה אפי' **בעת הצורך**
 בתואנת צינה או ניקיון.

לעילוי נשמת
ששון בן טיפחה ע"ה
תגצבה.

חשיבות
התורה
ופעולתה
בנפש
האדם
היא זו
המושגת
ע"י
עמל האדם.

מספרים שאל הגאון רבי **אהרון קוטלר** זצ"ל בא
 תלמיד **לבקש עזרה**. הוא יודע כמה מגונה היא מידת
 הכעס והשנאה, אך הוא אינו מצליח להתמודד עמה ביחסו
 כלפי אדם מסויים. בכל פעם שהוא נתקל בו, וזה קורה
 הרבה, הוא בלבו **כעס אדיר**, ושנאה תהומית. מה יעשה?
 רבי אהרן יעץ לו עצה שיכולה להיות טובה לאנשים רבים
 אחרים, וכך אמר לו: **בכל יום** רשום לעצמך **שתי**
מעלות שמצאת בו. לא צריך למצוא דברים גדולים.
 אפילו משהו קטן. גם אם הופעתו הכללית היא מסודרת
 רשום זאת כמעלה. **כעבור חודש** חזר התלמיד לרבי
 אהרון על רשימה של כשישים מעלות ואמר כי עם רשימה
 כה גדולה של מעלות שהוא עצמו עמל למצוא באותו אדם,
 בהחלט **שקשה לו לשנא אותו** או לכעוס עליו.

חשוב ביותר לעזור לשכנה או למשפחה הזקוקה לכך מטעם ארגון חסד. אבל חשוב לא
 פחות, ואולי יותר, **לעזור בבית**, לגמול חסד עם אמה העמוסה, להיטיב עם אחות קטנה
 הזקוקה לעזרה. בל נשכח זאת!

איזה חניך טיים אחד
 שטס עם המדריך שלו
 ביצע נחיתה, אחרי
 הנחיתה שהוא ביצע
 המדריך היה כולו חיזור
 והחניך אמר לו: בחיי,
 כמה שהמסלול הזה
 קצר, אז המדריך אמר
 לו: **שמת לב אבל**
כמה
רחב הוא א?

מי שעושה חסד
עם ישראל בכל
מהותו, מאוחד
לגמרי עימהם.

מעלות "שנראה כל
 אחד מעלת חברינו, ולא
 חסרונם", **מילים ספורות**
 שמכילות כה הרבה, בקשה
 כנה מתוך תפילה
 שהתחברה בדורות
 האחרונים.
 כי **כשאדם רואה** את
 מעלותיו של השני, את
 מידותיו הטובות, את
 הדברים היפים שיש בו,
קל לו הרבה יותר לאהוב
 אותו באמת.

משולחן גבוה
 דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים"
 הגאון הרב **ראובן אלבז שליט"א**

אדם עמד בראש השנה, עטוי בגדי לבן, עטוף בטלית גדולה שכיסתה
 את כל פניו, במשך כל שעות התפילה **לא זז ממקומו**, התנועע בדבקות
התפלל בכוונה, והוויזל דמעות מעיניו.
 הוא הפעיר בריבונו של עולם, שיסלח, שימחל, שיכפר. הוא מבטיח
 להשתפר מכאן ולהבא, לעזוב את דרכיו המקולקלות ולדבוק בטוב בכל
 כוחו. וכן, יש לו גם בקשות. הוא רוצה שריבונו של עולם יסייע לו ויעזור
 לו לצאת ממצוקותיו. הוא **נמצא בקשיים כלכליים כבדים**.
 הוא זקוק נואשות לעזרה...
ובשמים מזה התרחש בבית דין של מעלה? עשתה תפילתו של האיש
 רושם רב. קח את האיש הזה נאמר למלאך התורה, האיש שעומד בפנית
 בית הכנסת עטוף בטליתו, ותעזור לו. תשקם אותו כלכלית...
 יום כיפור יצא. האיש ניגב את דמעותיו, סגר את מחזורו, קיפל את טליתו.
 יצא את בית הכנסת, פשט את בגדיו הלבנים
 והתנפל ברעבתנות על צלחת האוכל...
למחרת כבר הספיק לשכוח שאי פעם היה יום כיפור, כל דמיון בן
 האיש של אתמול לאיש של היום היה מקרי בהחלט. הוא חזר לסדרו,
 לדרכיו המקולקלות, **למעשים הרעים**...
 ובשנה שלאחר מכן, ביום הכיפורים, **אווו סיפור**. האיש עטוף בטלית,
 מתחנן מבקש ומפציר. הוא מבקש עזרה בפרנסה... ובשמים פונים אל
 המלאך, זה שנשלח בשנה הקודמת, ושואלים מדוע לא בוצעה המשימה
 שהוטלה ביום כיפור אשתקד. המלאך מסתכל על האיש הדומה בעיניו
 ברגעים אלו למלאך. "הנה הוא... שנה שלימה הפסתי את האיש הזה,
 הצדיק הטהור **לא מצאתי**. הוא לא היה..."
 יום כיפור אמנם מאחרנו, ואנחנו, שהתחרטנו, ביקשנו סליחה.
 הפצרנו לרחמים. עלינו להשמר שלא נשוב לכיסלה.

שבת שלום לכל בית ישראל

עיסוק בתורה
הוא הגדול
בסיגופים לגוף

לא יכלו לראות...
עשרות שנים נסע הרה"ק
 רבי **זאב וולך**
מסטריקוב זיע"א לקוצק
 ונקשר מאוד לרה"ק רבי
מנחם מקוצק זיע"א.
 כשהסתגר הרבי מקוצק,
 בחדרו שאלוהו החסידים
לפטר הדבר, ואמר: "כתוב:
 'ועיני ישראל כבדו מזוקן'
 הדברים אינם מובנים, וכי על
 יעקב אבינו ע"ה, הרגל
 השלישית במרכבה, יאמר
שעיני כבדו מזוקן?
 אלא" הסביר הרבי
 מסטריקוב "כבר מובא
 בתרגום אונקלוס: 'קרן
 מסיבו' - **נעשו יקרים**
מוקנה, ולא יכלו לראות את
 הבלי העולם הזה".

בואו והצטרפו
לרשימת תפוצה
 hamaor.net@gmail.com

קבוצת מטיילים בברזיל פגשו
 אינדיאני שאמר להם, אל תלכו היום
 לשחות בים כי יהיה מזג אוויר לא טוב,
 הם לא התייחסו אליו הלכו, ובאמת
 הייתה סופת חולות שגרמה לטביעתם
 של שני מטיילים,
 ביום למחרת הוא אמר להם שלא ילכו
 לטייל בהרים אך הם לא הקשיבו לו
 ובאמת התפתחה סופת טורנדו
 שהעפיה מתחת להר כמה מהם, יום
 למחרת הם באו אליו ושאלו אותו, מה
 יהיה היום אינדיאני **זקן וחכם**?
 אמר להם שהוא לא יודע, אמרו לא,
 איך זה שאתה לא יודע?
 אמר להם:
התקלקל לי הרדיו.

זוהי גם הכוונה בדברי המשנה
 באבות: "כל המוכבד את התורה גופו
 מוכבד על הבריות וכל המזולל את
 התורה גופו מזולל על הבריות".
 אם האדם **מכבד את התורה** וממלא את
 תפקידו בתור אדם, הרי בזה **גופו**
מתכבד ומתעלה על כל יתר הברואים-
 "על הבריות". אבל אם הוא מחלל את
 התורה ואינו ממלא את תפקידו בתור
 אדם, הרי גופו מתחלל, מתרופף
וסובל יותר מכל שאר הברואים...

ברגע
שאתה
סבור
שאתה
מושלם
התרחקת
מהשלמות

בעודו נער, הגיע הגאון רבי **דפאל**
ברוך טולידאנו זצוק"ל **לסעודת מצוה**
 ונמנע מלאכול. ידידיו לחצו עליו מאוד שיגלה
 להם מדוע אינו אוכל, עד שנאלץ לספר להם,
 שהוא **שרוי בתענית**. שאלו אותו לפשר
 התענית, ואמר להם: "הייתי בבית הדין
 ושמעתי כיצד התווכח אדם אחד עם אבי.
 הוכחתי את האיש **וגעתי בו**, אבל אבא מזה
 בעדי הצטער על שהעלכתי את האיש. עתה
 אני צם כדי לכפר על שגרמתי לאבא צער..."

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת רוב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו,
 פנחס חיים אוהנה בן חנינה, יחיאל בן לוליה, נעימה בת עזיה, כרמלה בת סעידה, סעידה מזל בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יואל בן מלכה,
 דוד בן איזה, מרים בת זוהרה, הרב אלעזר בן שמחה, הרב יהודה יאיר, יחזקאל ושמואל בני שמחה, רפאל ואלברט בני קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית,
 אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סבג, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה,
 חכם יהודה בן חנה פתייא, חנה בת אסתר דמגי יפה בת לאה, יעקב בן שרה ברסקה, החסיד מנשה בן רחמה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**